

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 23C/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119203597
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Saxová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1119203597.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Saxovou v sporovej veci žalobcu: D. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. P. XXX/XX, Bratislava, proti žalovanej: Car Towing a.s., IČO: 44 655 606, Záhradnícka 151, Bratislava, o zaplatenie 99 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 99 eur od 23. 01. 2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti príslušenstva pohľadávky žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 14. 03. 2019 domáha vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 99 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 99 eur od 16. 01. 2019 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu skutkovo a právne odôvodnil tým, že dňa 14. 12. 2018 odstaviť osobné motorové vozidlo s L.: T.-XXXJG, patriace jemu a jeho manželke, na konci G.j ulice v T. pri okraji vozovky v mieste parkovacieho stojiska tesne pred križovatkou s E. ulicou, kam preparkoval z ulice M. P., kde sa malo robiť čistenie komunikácie a prehliadol pritom, že zaparkoval na mieste vyhradenom pre vozidlá mestskej polície (bez uvedenia ich EČV). Následne sa 22. 12. 2018 dozvedeli, že vozidlo bolo odtiahnuté žalovanou a v ten istý deň uhradil pokutu za nesprávne parkovanie a v mieste prevádzky žalovanej uhradil 99 eur za odtiahnutie vozidla, keďže sa nechceli zdržiavať pred cestou na dovolenku. Po návrate z dovolenky zistil, že žalovaná nebola oprávnená vykonať odťah vozidla (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. 01. 2017, sp. zn. 5Co/393/14 zo dňa 24. 01. 2017). Správca komunikácie a zrejme aj žalovaná tak mali vedomosť o tom, že účasť žalovanej na odťahovaní je v rozpore so zákonom. Z uvedeného dôvodu listom doručeným žalovanej dňa 15. 01. 2019 ju bezúspešne vyzvali na vrátenie žalovanej sumy 99 eur a nasledujúci deň sa pohľadávka stala splatnou. V ďalšom poukázal na § 2 ods. 2, § 43 ods. 4, 5 zák. č. 8/2009 Z.z., z ktorých vyvodil neopodstatnenosť odtiahnutia motorového vozidla, keď vozidlo netvorilo prekážku cestnej premávky, lebo neohrozovalo ani neobmedzovalo jazdu vozidiel či pohyb chodcov, nestálo ani na vyhradenom parkovisku pre vozidlo s konkrétnym evidenčným číslom vozidla. Správca komunikácie tak nemal dôvod pre jeho odstránenie podľa § 43 zák. č. 8/2009 Z.z. a rovnako tak nemohol rozhodnúť ani policajt (z písomnej odpovede žalovanej je pritom zrejmé, že motorové vozidlo bolo odtiahnuté príslušníkom mestskej polície). Poukázal tiež na matúce označenie vyhradených parkovacích miest „Vyhradené pre vozidlá mestskej polície“, z ktorého nie je zrejmé, či je parkovisko vyhradené napr.

aj pre vozidlá mestskej polície z Popradu alebo pre vozidlá neexistujúcej inštitúcie „mestská polícia“, najmä ak je známe, že v Bratislave je zriadená Mestská polícia Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy. Je preto sporné, či parkovanie na zmätočne vyhradenom mieste je porušením § 25 ods. 1 písm. n) zák. č. 8/2009 Z.z. Dôvodnosť žalovaného nároku preukazoval protokolom o odovzdaní vozidla č. 4548121801, pokladničným dokladom o úhrade sumy 99 eur, fotografiou z miesta odťahu, výzvou na zaplatenie sumy 99 eur adresovanej žalovanej s fotokópiou podacieho lístka, odpoveďou žalovanej zo dňa 29. 01. 2019.

3. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu vydanému tunajším súdom v danej veci dňa 26. 04. 2019, č. k. 23C/11/2019-10 potvrdila, že dňa 18. 12. 2018 bolo odtiahnuté motorové vozidlo EČV: T. XXXJG na základe rozhodnutia a asistencie polície s tým, že určenie druhu a výmery sankcie za priestupok je výlučne kompetenciou príslušníka mestskej polície rozhodujúceho na mieste. S odkazom na znenie § 43 zák. č. 8/2009 Z.z. uviedol, že na miestnych komunikáciách v správe mestskej časti je dopravným značením zabezpečená verejná informovanosť vodičov o ich právach a povinnostiach v cestnej premávke s tým, že ak vodič zaparkuje tak, že správca komunikácie môže rozhodnúť o jeho odstránení, vznikne vodičovi príslušného motorového vozidla povinnosť nahradiť vynaložené náklady spojené s jeho odstránením. Správca miestnej komunikácie pri odstraňovaní vozidla vystupuje ako orgán verejnej moci, t. j. právomoci správcu komunikácie nemôže zmluvne preniesť na iný podnikateľský subjekt, avšak žiadnym právnym predpisom mu nie je zakázané, aby odstránenie vozidla z miestnej komunikácie po technickej stránke vykonal prostredníctvom inej osoby. Žalovaná zabezpečuje len technickú stránku odťahu a v danom prípade postupovala v súlade so zákonom. Záverom doplnila, že zabezpečovanie výkonu rozhodovania o odstránení vozidiel uložil správca komunikácie polícii Hlavného mesta SR Bratislavy a suma vo výške 99 eur za odťah bola stanovená na základe verejnej súťaže, ktorou si správca komunikácie zabezpečil technickú realizáciu výkonu odstraňovania prekážok, a preto je požiadavka žalovanej na úhradu nákladov odťahu oprávnená. K odporu nepripojila a ani neoznačila žiadne dôkazy.

4. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 08. 10. 2019 žalovanej vyčítal, že v odpore proti platobnému rozkazu výslovne neuviedla, či odtiahnutie motorového vozidla bolo vykonané z rozhodnutia Policajného zboru SR, alebo z rozhodnutia správcu alebo iného subjektu. Poukázal pritom na to konflikt so zák. č. 594/1991 Zb. o obecnej polícii, ktorý definuje oprávnenia obecnej polície, medzi ktoré nepatrí oprávnenie rozhodnúť o odstránení vozidla. Nepochopiteľne žalovaná strana poukazuje na zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, keď odstránenie vozidla nie je sankciou podľa tohto zákona. Žalovaná nepredložila žiadne odkazy o tom, kto rozhodol o odstránení vozidla a z akého miesta bolo toto odtiahnuté. Ak odstránenie nariadil príslušník polície Hlavného mesta SR Bratislavy, tak to bolo nielen protizákonné, ale možno aj účelové a nie je vylúčené, že došlo k zneužitiu právomocí verejného činiteľa, keď z priloženej fotografie je zrejme, že na mieste odťahu, t. j. na parkovisku vyhradenom pre vozidlá mestskej polície parkujú aj neoznačené vozidlá, zrejme súkromné vozidlá príslušníkov polície Hlavného mesta SR, a preto je možné, že skutočným motívom k odtiahnutiu vozidla bolo zabezpečenie voľných parkovacích miest pre seba a kolegov. K replike priložil výklad spojky „a“ uvedený na <<https://jazykovaporadna.sme/q/2758>>, ktorej garantom je Jazykovedný ústav Ľudovíta Štúra, a ktorý potvrdzuje jeho stanovisko o tom, že ani policajti by nemohol rozhodnúť o odstránení vozidla žalobcu podľa § 43 ods. 5 zák. č. 8/2009 Z.z..

5. Žalovaná v duplike doručenej súdu dňa 29. 11. 2019 označila za nesprávny výklad rozhodnutí a zákonov žalobcom, z ktorých vyvodzuje neoprávnenosť odťahu žalovanou. Podľa žalovanej NS SR sa v uznesení zo dňa 20. 12. 2011, sp. zn. 6MCdo/22/2010 vysporiadal aj s otázkou oprávnenosti vykonávania odťahu motorových vozidiel, a to aj s poukazom na nálezy ÚS SR zo dňa 16. 10. 2001, sp. zn. III. ÚS 2/01-29 a zo dňa 14. 02. 2009, sp. zn. III. ÚS 300/07. Uviedol, že z protokolu o odstránení motorového vozidla č. 4548121801 je zrejme, že odstránenie motorového vozidla bolo vykonané Mestskou políciou Hlavného mesta SR Bratislavy, a to na základe rozhodnutia primátora Hlavného mesta SR Bratislavy. V ďalšom zdôraznil, že v zmysle § 3 ods. 3 e) zák. č. 564/1991 Zb. je úlohou obecnej polície aj plnenie úloh vyplývajúcich z o všeobecne záväzných nariadení obce, uznesení obecného zastupiteľstva a rozhodnutí. V zmysle rozhodnutia primátora bola Mestská polícia Hlavného mesta SR Bratislavy poverená rozhodovaním o odstraňovaní vozidiel na pozemných komunikáciách na území hlavného mesta SR Bratislavy, ktorých správcom je Hlavné mesto SR Bratislava, a to na komunikáciách prejazdných úsekov ciest I. až III. triedy a ich súčastí a miestnych komunikáciách I. a II. triedy a ich súčastí. Z ust. § 11 ods. 2 zák. priestupkoch tiež vyplýva, že odstránenie vozidla je považované za sankciu, ktorú je možné uložiť samostatne alebo s inou sankciou. Dôvod odstránenia

motorového vozidla vyplýva priamo z uvedeného protokolu, a to státie na vyhradenom mieste. Vo vzťahu k žalobcom predloženému výkladu spojky a poukázal na právne závery vyslovené v náleze Ústavného súdu SR zo dňa 23. 05. 2013, sp. zn. IV. ÚS 71/13-36, v zmysle ktorých jazykový výklad je len počiatočným spôsobom prístupu k aplikácii právnej normy, ktorým nie je súd striktne viazaný a má prihliadať aj na účel a význam normy.

6. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 10. 12. 2019 uviedol, že on ani jeho manželka nedostali protokol, na ktorý sa odvoláva žalovaná, a preto sa k nemu nevie vyjadriť. Za nepreukázané označil aj tvrdenia žalovanej o rozhodnutí primátora, ktorým mala byť Mestská polícia Hlavného mesta SR poverená rozhodovaním o odstraňovaní vozidiel, avšak žalobca je aj naďalej presvedčený o tom, že oprávnenia príslušníka obecnej a mestskej polície sú jasne definované zák. č. 564/1991 Zb. a medzi ne nepatrí oprávnenie rozhodovať o odstraňovaní vozidla a primátor nemôže nijakým spôsobom udeliť obecnej polícii kompetencie presahujúce rámec zákona. Rovnako odstránenie vozidla nie je sankciou ani v zmysle zák. o priestupkoch. Zhrnul, že o odstránení vozidla rozhodla neoprávnená osoba a odstránenie vykonal subjekt poverený neoprávnenou osobou.

7. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 30. 09. 2021 v neprítomnosti žalovanej, ktorej bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 15. 07. 2021, a ktorá sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavila.

8. Vo veci sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom (žalovaná žiadne dôkazy v konaní nenavrhol ani nepredložila), od čítania ktorých, resp. oznámenia ich obsahu na pojednávaní v súlade s § 204 CSP upustil, a z ktorých ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

9. Podľa Protokolu o odovzdaní vozidla č. XXXXXXXXXXXX žalobca ako osoba oprávnená pre prevzatie motorového vozidla (čo preukázala preukazom totožnosti, osvedčením o evidencii vozidla a kľúčmi od neho) dňa 22. 12. 2018 prevzal motorové vozidlo zn. H. EČV: T.-XXXJG, ktoré malo byť dňa 18. 12. 2018 o 8:07 hod. odstránené podľa zák. č. 8/2009 Z.z. z G. ulice v T. z dôvodu jeho státia na vyhradenom mieste. V protokole bolo tiež uvedené, že technická realizácia odstraňovania vozidiel bola spoločnosťou Car Towing, a.s., Záhranicka 151, Bratislava zabezpečená pre Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť na zmluvnom základe.

10. Z fotokópie pokladničného dokladu č. XXXX vyplýva, že platba za nútený odťah bola vykonaná v hotovosti do pokladne žalovanej dňa 22. 12. 2018 v sume 99 eur s DPH.

11. Zo žalobcom predloženej fotografie sa súd oboznámil so značením parkovacích miest v mieste odťahu motorového vozidla so zvislou dopravnou značkou parkoviska doplnenou o údaj o vyhradení pre vozidlá mestskej polície pre 7 boxov.

12. Nedatovaným listom manželka žalobcu vyzvala žalovanú o vrátenie nákladov uhradených za neoprávnený odťah do 7 dní od prijatia listu, a to prevodom na označený účet, dôvodiac nezákonnosťou a neoprávnenosťou žalovanou realizovaného odťahu vyplývajúcou z nemožnosti prenosu výkonu verejnej moci na súkromný subjekt. Podľa fotokópie podacieho lístka bola predmetná zásielka obsahujúca výzvu na vrátenie uhradených nákladov daná na poštovú prepravu dňa 11. 01. 2019.

13. Žalovaná v odpovedi na žiadosť o vrátenie nákladov za odťah vozidla datovanej 29. 01. 2019 uviedla, že motorové vozidlo s EČV: T.-XXXJG bolo dňa 18. 12. 2018 odtiahnuté na základe rozhodnutia a asistencie polície v zmysle § 43 zák. č. 8/2009 Z.z. s odvolaním sa na výlučnú kompetenciu príslušníka Mestskej polície o určení druhu a výmere sankcie za priestupok. Správca miestnej komunikácie pri odstraňovaní vozidla z miestnej komunikácie pritom vystupuje ako orgán verejnej moci, t. j. právomoci správcu komunikácie nemôže zmluvne preniesť na iný podnikateľský subjekt, avšak žiadnym právnym predpisom mu nie je zakázané, aby odstránenie vozidla z miestnej komunikácie vykonal prostredníctvom inej osoby s tým, že spoločnosť Car Towing, a.s. zabezpečuje len technickú stránku odťahu vozidla, a preto v danom prípade postupovala v súlade so zákonom. Záverom dodala, že zabezpečovanie výkonu rozhodovania o odstránení vozidiel uložil správca komunikácie polícii Hlavného mesta SR Bratislavy a suma 99 eur za odťah bola stanovená na základe verejnej súťaže, ktorou si správca komunikácie zabezpečil technickú realizáciu výkonu odstraňovania prekážok.

14. Podľa § 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k dátumu odťahu, t. j. 18. 12. 2018 (ďalej len „zák. č. 8/2009 Z.z.“)

tento zákon upravuje pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, evidenciu vozidiel a správne delikty za porušenie tohto zákona.

15. Podľa § 2 ods. 2 písm. r) zák. č. 8/2009 Z.z. prekážkou cestnej premávky všetko, čo môže ohroziť alebo obmedziť jazdu vozidiel a pohyb chodcov.

16. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

17. Podľa § 6a písm. e) zák. č. 8/2009 Z.z. držiteľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri prevádzkovaní motorového vozidla boli dodržiavané pravidlá cestnej premávky podľa tohto zákona, ktoré ustanovujú zákaz zastavenia a státia podľa § 25 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>> alebo zákaz zastavenia alebo státia vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

18. Podľa § 25 ods. 1 písm. n) zák. č. 8/2009 Z.z. vodič nesmie zastaviť a stáť pred vjazdom na cestu z miesta mimo cesty alebo na vyhradenom parkovisku, ak nejde o vozidlo, pre ktoré je parkovisko vyhradené.

19. Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. kto spôsobil prekážku cestnej premávky, je povinný ju bezodkladne odstrániť. Ak to neurobí, je povinný ju bezodkladne odstrániť na jeho náklady správca cesty. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>> Ten, kto odstráni prekážku cestnej premávky, je povinný bezodkladne zabezpečiť aj odstránenie predmetov a odpadov prekážajúcich v zjazdnosti na ceste, ktoré s prekážkou cestnej premávky súvisia.

20. Podľa § 43 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z.z. správca cesty môže odstrániť vozidlo stojace na ceste vrátane chodníka na náklady jeho prevádzkovateľa, ak je

a) na mieste, kde tvorí prekážku cestnej premávky,

b) na vyhradenom parkovisku pre vozidlo s konkrétnym evidenčným číslom vozidla, pre osobu so zdravotným postihnutím alebo pre vozidlo s konkrétnym parkovacím preukazom, ak také parkovisko nie je preň určené,

c) bez pripevnenej tabuľky s evidenčným číslom, ak podlieha evidenčnej povinnosti, alebo je bez čitateľného vyznačenia mena, priezviska a adresy pobytu alebo názvu a sídla držiteľa vozidla na viditeľnom mieste s výnimkou dvojkolesových vozidiel, aj keď netvorí prekážku cestnej premávky.

21. Podľa § 43 ods. 5 veta prvá zák. č. 8/2009 Z.z. ak vozidlo tvorí prekážku cestnej premávky alebo ak ide o vozidlo uvedené v odseku 4 a v § 25, môže o jeho odstránení rozhodnúť aj policajť; také vozidlo odstráni na náklady jeho prevádzkovateľa Policajný zbor alebo správca cesty podľa rozhodnutia policajta.

22. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení účinnom do 18. 12. 2018 (ďalej len „zák. č. 135/1961 Zb.“) miestnu štátnu správu vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych komunikáciách a na účelových komunikáciách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Obce v rámci preneseného výkonu štátnej správy prejednávajú priestupky podľa § 22c <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1961/135/20180520>> na úseku miestnych komunikácií a účelových komunikácií.

23. Podľa § 3d ods. 3 zák. č. 135/1961 Zb. miestne komunikácie sú vo vlastníctve obcí. Miestne komunikácie pre cestnú nemotorovú dopravu sú vo vlastníctve štátu, samosprávneho kraja, obce alebo iných právnických osôb alebo fyzických osôb.

24. Podľa § 3d ods. 5 písm. d) zák. č. 135/1961 Zb. správu pozemných komunikácií vykonávajú ak ide o prejazdné úseky ciest vo vlastníctve obce, o miestne komunikácie a účelové komunikácie vo vlastníctve obce - obce, prípadne právnické osoby nimi na tento účel založené alebo zriadené.

25. Podľa § 4b ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb. miestnymi komunikáciami sú všeobecne prístupné a užívané ulice, parkoviská vo vlastníctve obcí a verejné priestranstvá, ktoré slúžia miestnej doprave a sú zaradené do siete miestnych komunikácií.

26. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii v znení účinnom do 18. 12. 2018 (ďalej len „zák. č. 564/1991 Zb.“) obecná polícia je poriadkový útvar pôsobiaci pri zabezpečovaní občenských vecí verejného poriadku, ochrany životného prostredia v obci a plnení úloh vyplývajúcich zo všeobecne záväzných nariadení obce, z uznesení obecného zastupiteľstva a z rozhodnutí starostu obce.

27. Podľa § 451 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „OZ“) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

28. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

29. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

30. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

32. Právny vzťah z bezdôvodného obohatenia je záväzkový právny vzťah, ktorého vznik je podmienený niektorou z právnych skutočností (skutkových podstát) uvedených v ust. § 451 ods. 2 OZ, t. j. plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Základným predpokladom pre založenie záväzku na vydanie bezdôvodného obohatenia je vznik objektívne merateľného majetkového prospechu na strane obohateného, ku ktorému došlo v rozpore s právom aprobovanými dôvodmi.

33. Pokiaľ sa týka procesnoprávnej stránky veci súd pripomína, že sporové súdne konanie, v ktorom proti sebe stoja strany sporu s kontradiktórnym záujmom na výsledku konania je ovládané prejednávou zásadou, t. z. stranu sporu zaťažujú dve vzájomne prepojené povinnosti- povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí), neunesenie ktorých je spojené s neúspechom v spore. Strana sporu je tak v záujme vlastného úspechu v konaní povinná substancovať všetky skutkové okolnosti podstatné a rozhodujúce z hľadiska hypotézy hmotnoprávnej normy, z ktorých vyvodzuje svoju procesnú taktiku (útok alebo obranu). Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia kontruje povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti. Vzhľadom k tomu, že súd je v sporovom konaní limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu (princíp formálnej pravdy), povinnosť tvrdenia nadobúda v intenciách Civilného sporového poriadku kľúčový význam a predstavuje jeden z kardinálnych princípov civilného procesu. Viazá sa na podstatné a rozhodujúce skutočnosti relevantné z hľadiska hmotného práva. Následkom porušenia povinnosti žalobcu substancovane tvrdiť je jeho neúspech v spore a rovnako platí, že následkom porušenia povinnosti žalovaného substancovane tvrdiť je, že súd bez toho, aby vykonal dokazovanie, nezohľadní jeho procesnú obranu (dokazovaním v sporovom konaní sa má preukázať to, čo strany v spore tvrdili a nie zisťovať, čo strany netvrdili). Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následné neunesenie dôkazného bremena vedie v prípade žalovanej strany k procesnej pasivite, sankcionovanej stratou sporu. Rozhodujúcim pre riadne splnenie týchto povinností nie je len obsahové hľadisko (kvalita a relevantnosť tvrdenia a navrhovania dôkazov, pravdivosť a úplnosť, t. j. substancované tvrdenie), ale aj časové hľadisko. Civilné sporové konanie totiž od strán sporu vyžaduje adekvátnu mieru vigilancie a diligencie (bdelosť a dôslednosť).

34. Aplikujúc citované zákonné ustanovenia na vykonaným dokazovaním zistený skutkový stav a pri zohľadnení uvedených právnoteoretických východísk veci súd dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby v časti požadovanej istiny a čiastočnej dôvodnosti žalobou uplatneného úroku z omeškania.

35. V prejednávanej veci bolo nesporné, že žalovaná dňa 18. 12. 2018 odtiahla motorové vozidlo zn. H., EČV: T. z G.Z. ulici v T., a že žalobca dňa 22. 12. 2018 žalovanej v hotovosti za realizovaný odťah uhradil sumu 99 eur, čo nakoniec vyplýva aj zo žalobcom predloženého pokladničného dokladu. Žalobca už v podanej žalobe uviedol, že sa jednalo o jeho a manželkine motorové vozidlo, čo žalovanou rovnako v konaní sporované nebolo, keď nakoniec žalovaná motorové vozidlo odovzdala práve žalobcovi po ním realizovanej úhrade nákladov za odťah. Okrajovo súd uvádza, že aj pokiaľ by finančné prostriedky určené na úhradu nákladov za odťah boli v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, ich vydania titulom bezdôvodného obohatenia sa môže domáhať každý z manželov a nie je potrebná účasť oboch strán v spore (tzv. nútené spoločenstvo). Navyiac úhradu nákladov na odťah motorového vozidla manželov je možné v zmysle ust. § 145 OZ, a to aj vzhľadom na výšku týchto nákladov, považovať za bežnú vec, ktorú je oprávnený vybavovať každý z manželov samostatne, a to aj bez osobitne udeleného súhlasu druhého manžela.

36. Z opísaných nesporných skutočností mal súd za preukázanú vecnú legitimitáciu strán sporu, keď žalobca domáhajúci sa vydania bezdôvodného obohatenia, preukázateľne uhradil náklady za odťah žalovanej, ktorej tým mal vzniknúť neoprávnený majetkový prospech (§ 451 a § 456 OZ).

37. Spornou otázkou, ktorej zodpovedaním sa v konaní súd zaoberal, bola legitimita realizovaného odťahu a dôvodnosť inkasovania nákladov za odťah žalovanou. Žalobca pritom poukazoval na rozhodovaciu činnosť súdov, z ktorej v prípadoch odťahov realizovaných žalovanou vyplýva nemožnosť presunu kompetencií správcu komunikácie v postavení orgánu verejnej správy pri rozhodovaní o odťahu, vrátane technickej realizácie odťahu zmluvne na iný subjekt súkromného práva. Spochybnil aj kompetenciu príslušníka Mestskej polície Hlavného mesta SR na rozhodnutie o odťahu v zmysle § 43 zák. č. 8/2009 Z.z. a v neposlednom rade bol toho názoru, že nebol daný ani dôvod na odťah motorového vozidla v zmysle uvedeného ustanovenia. Žalovaná označila žalobu za neopodstatnenú dôvodiac oprávnenosťou ňou realizovaného odťahu na základe tomu predchádzajúceho rozhodnutia príslušníka mestskej polície Hlavného mesta SR Bratislava. Vo svojej obrane žalovaná poukázala aj na skutočnosť, že technickú realizáciu odťahu zabezpečuje pre Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť na zmluvnom základe, ktorému predchádzala verejná súťaž, čo bolo konštatované aj v protokole o odovzdaní vozidla č. XXXXXXXXXX. Na svoju obranu v konaní však nepredložila a neoznačila žiadne dôkazy, ktorými by preukázala oprávnenosť odťahu motorového vozidla a prijatia nákladov s tým spojených. Uvedené platí o to viac, že realizácia odťahu žalovanou predstavuje závažný zásah do ústavou zaručeného vlastníckeho práva, ku ktorému môže dôjsť len na základe a v medziach zákona a rovnako aj s poukazom na znenie ust. § 43 ods. 5 zák. č. 8/2009 Z.z., v zmysle ktorého náklady odťahu hradí prevádzkovateľ odtiahnutého motorového vozidla správcovi komunikácie, t. j. osobe odlišnej od žalovanej, a to v rámci verejnoprávneho vzťahu. Účastníkmi uvedeného vzťahu sú na jednej strane osoba, o ktorej právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach rozhoduje na to oprávnený orgán verejnej správy a na strane druhej správca komunikácie, príp. právnická osoba ním na tento účel založená alebo zriadená (§ 3d ods. 5 písm. d) zák. č. 135/1961 Zb.). Jedná sa o verejnoprávny vzťah medzi spravujúcim a spravovaným, v ktorom nie je možné, aby orgán verejnej moci previedol zákonom zverenú právomoc, ktorou disponuje, na iný subjekt na zmluvnom základe (bližšie viď uznesenie NS SR zo dňa 20. 12. 2011, sp. zn. 6MCdo/22/2010), a to ani v súvislosti s rozhodovaním o odstraňovaní motorového vozidla, technickou realizáciou tohto úkonu a ani v časti vymáhania nákladov s tým spojených. V danom prípade je preto potrebné konštatovať, že žalobca nie je v žiadnom právnom vzťahu so žalovanou (nemajúcou postavenie správcu komunikácie ani právnickej osoby ním na tento účel založenej) realizujúcou odťah pre správcu, a preto mu nesvedčí právo na úhradu nákladov na odstránenie motorového vozidla z komunikácie voči prevádzkovateľovi, a to bez ohľadu na prípadnú legitimitu technickej realizácie odťahu, ktorú žalobca namietal práve v súvislosti s ustálenou rozhodovacou činnosťou súdov. Súdna prax zhodne dospela k záveru, že jediný, kto je oprávnený rozhodnúť o odstránení vozidla v zmysle zák. č. 8/2009 Z.z. je správca komunikácie, ktorým v danom prípade žalovaná nepochybne nie je a realizáciu odťahu môže zabezpečiť buď správca komunikácie alebo ním na tento účel založená alebo zriadená právnická osoba. Rozsah oprávnení správcu komunikácie pri realizácii preneseného výkonu štátnej správy je limitovaný čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, t. j. pri výkone verejnej moci je oprávnený konať len na základe ústavy, v jej medziach a rozsahu a spôsobom,

ktorý ustanoví zákon (narozdiel od súkromnoprávných vzťahov, kedy platí ústavné pravidlo zakotvené v čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, podľa ktorého každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá). Osobitný právny predpis na vec sa vzťahujúci (zák. č. 8/2009 Z.z.) správcu komunikácie pritom neoprávňuje realizovať odstránenie vozidla prostredníctvom súkromnoprávnej spoločnosti realizujúcej podnikateľskú činnosť a k inému záveru nemožno dospieť ani výkladom ust. § 141 ods. 6 písm. b) zák. č. 8/2009 Z.z., v zmysle ktorého sa na odstránenie prekážky cestnej premávky nepoužije správny poriadok ako procesnoprávny predpis. Predmetné ustanovenie a vylúčenie aplikácie správneho procesného predpisu nemeňte verejnoprávny charakter vzťahu medzi správcou pozemnej komunikácie ako vykonávateľom štátnej moci a prevádzkovateľom vozidla. Irelevantná je preto argumentácia žalovanej o tom, že správcovi komunikácie nie je žiadnym právnym predpisom zakázané preniesť technickú realizáciu odťahu na žalovanú, nakoľko správca komunikácie v pozícii orgánu verejnej moci vykonával výkon štátnej moci a nevzťahovala sa naňho zásada, že môže vykonávať všetko čo zákon nezakazuje, platiaca v súkromnoprávných vzťahoch. Žalovaná v konaní nepreukázala ani existenciu zmluvného vzťahu, na ktorý sa pri realizácii odťahu odvolávala v protokole o odovzdaní vozidla, a od ktorého by teoreticky mohla odvodzovať nárok na vyberanie nákladov spojených s odťahom. Uvedené je však vzhľadom verejnoprávny charakter vzťahu, ktorý v zmysle § 43 ods. 5 zák. č. 8/2009 Z.z. vznikol výlučne medzi žalobcom a správcou komunikácie, a ktorý vylučuje možnosť vyberania týchto nákladov žalovanou v jej mene a na jej účet a rovnako prípustnosť realizácie odťahu správcou zazmluvneným podnikateľským subjektom irelevantné pre záver súdu v merite veci. Správca pri odstraňovaní vozidla nesie zodpovednosť za výkon verejnej moci, ktorú autoritatívnym spôsobom vykonáva voči prevádzkovateľom motorových vozidiel a túto nemôže zmluvne preniesť na iný súkromný podnikateľský subjekt ani po stránke technickej.

38. Odhliadnuc od skutočnosti, že žalovaná, ktorú v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania, že prijatím nákladov za odťah sa bezdôvodne neobohatila, súdu nepredložila ani ňou uvádzaný a žalobcom spochybňovaný právny titul odťahu, t. j. rozhodnutie príslušníka mestskej polície, na základe ktorého malo dôjsť k technickému výkonu odťahu, súd sa stotožňuje so žalobcom aj v tom smere, pokiaľ spochybňoval legitimitu rozhodnutia príslušníka mestskej polície na rozhodnutie o odstránení motorového vozidla v zmysle ust. § 43 zák. č. 8/2009 Z.z. Zákon č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii, ktorý taxatívne vymedzuje oprávnenia obecnej polície (viď nálež ÚS SR zo dňa 26. 03. 1997, II. ÚS 8/1997), totiž nepriznáva obecnému (mestskému) policajtovi oprávnenie rozhodnúť o odstránení motorového vozidla a jeho oprávnenia nie je možné rozširovať inak ako zákonom, t. j. irelevantné pre posúdenie oprávnenosti rozhodnutia mestského policajta by bolo aj prípadné rozhodnutie primátora Hlavného mesta SR Bratislavy, ktorým mal poveriť mestskú políciu rozhodovaním o odstraňovaní vozidiel na jeho území. Ako už bolo vyššie uvedené správa pozemných komunikácií, pod ktorú patrí aj odstraňovanie vozidiel v zmysle § 43 zák. č. 8/2009 Z.z. predstavuje prenesený výkon štátnej správy, a preto Hlavné mesto SR je oprávnené pri jeho realizácii konať len na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom stanoveným zákonom (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR). Opätovne je v tejto súvislosti potrebné zvýrazniť aj závažnosť zásahu do vlastníckych práv fyzických a právnických pri „nútenom“ odstraňovaní vozidla a jeho prípustnosť len na základe zákona. Z ust. § 43 zák. č. 8/2009 Z.z. expressis verbis vyplýva, že jediným oprávneným orgánom pre rozhodnutie o odstránení vozidla z pozemnej komunikácie je správca pozemnej komunikácie alebo policajt, ktorým je v zmysle ust. § 2 ods. 2 písm. k) zák. č. 8/2009 Z.z. príslušník Policajného zboru (pozn. súdu nie mestskej či obecnej polície). Za použitia výkladu a maiori ad minus (od väčšieho k menšiemu) možno dospieť k záveru, že pokiaľ štátny policajt je oprávnený rozhodnúť o odstránení vozidla na základe zákonného splnomocnenia, u mestského policajta, ktorého oprávnenia sú oproti štátnej polícii zúžené len na určitý okruh, nemôže takéto delegovanie rozhodovacej právomoci pri výkone štátnej správy zo správcu komunikácie v zmysle zák. č. 8/2009 Z.z. odvodené len od samosprávneho aktu bez výslovného zákonného splnomocnenia požívať legitimitu. V tejto súvislosti je potrebné je tiež poukázať na to, že obecná (mestská polícia) je poriadkovým útvarom obce, t. j. správcu komunikácie, nie právnickou osobou založenou správcou na konkrétne určený účel, ktorým je výkon správy pozemných komunikácií.

39. Zhrnúc vyššie uvedené možno uzavrieť, že žalovaná relevantným spôsobom nepreukázala ani oprávnenosť a ani právny titul ňou realizovaného odťahu motorového vozidla a tiež účtovania a prijatia nákladov za odťah žalobcom, ktorého v zmysle § 43 zák. č. 8/2009 Z.z. zaťažovala povinnosť na úhradu týchto nákladov za predpokladu preukázania legitimity odťahu realizovaného žalovanou, výlučne voči správcovi komunikácie, ktorým žalovaná ako súkromnoprávny subjekt nezaložený na tento účel správcou komunikácie (viď § 3d ods. 5 zák. č. 135/1961 Zb.) preukázateľne nebola a nie je.

Nepreukázaním legitímneho dôvodu majetkového prospechu získaného žalovanou od žalobcu je daná skutková podstata bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 OZ (plnenie bez právneho dôvodu), v dôsledku čoho súd v celom rozsahu vyhovel nároku na zaplatenie žalovanej istiny.

40. Pokiaľ sa týka uplatnených úrokov z omeškania ako príslušenstva súdom priznanej pohľadávky, zo žalobcom predloženého podacieho lístka vyplýva, že výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia adresovaná žalovanej bola daná na poštovú prepravu ako doporučená zásielka dňa 11. 01. 2019. Vychádzajúc z teórie dôjdenia (§ 45 ods. 1 OZ) predmetný hmotnoprávny úkon sa považuje doručený okamihom, kedy sa mohol dostať do dispozície adresáta, bez ohľadu na okamih skutočného oboznámenia s ním. Pri zohľadnení skutočnosti, že výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia bola daná na poštovú prepravu v piatok, t. j. posledný pracovný deň v týždni a obvyklej doby pri doručovaní doporučených zásielok poštovým podnikom, možno výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať za doručení dňom 15. 01. 2019, ako uvádza žalobca. Nemožno však súhlasiť s ním stanoveným okamihom omeškania, od ktorého si voči žalovanej uplatňoval úrok z omeškania, keď splatnosť pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia je v zmysle § 563 OZ viazaná na prvý deň po tom, ako bola žalovaná vyzvaná na úhradu predmetnej pohľadávky. Zo žalobcom predloženej výzvy pritom vyplýva, že žalovaná bola vyzvaná na vydanie bezdôvodného obohatenia v lehote 7 dní od doručenia výzvy, t. j. do 22. 01. 2019 a nasledujúcim dňom sa v dôsledku nesplnenia peňažnej povinnosti dostala do omeškania. Súd preto žalobe v časti uplatneného úroku z omeškania vyhovel až od 23. 01. 2019, kedy sa žalovaná preukázateľne dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi preto priznal nárok na úrok z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 563 OZ a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., t. j. vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 23. 01. 2019 do zaplatenia a vo zvyšnej časti, t. j. v časti úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 16. 01. 2019 do 22. 01. 2019, kedy žalovaná nebola v omeškaní, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

41. Súd nevykonával dokazovanie oboznámením sa so žalobcom predloženým výkladom spojky a zverejneným na webovej stránke <<https://jazykovaporadna.sme/q/2758>>, majúc za to, že výklad predmetného ustanovenia a jeho interpretácia na zistený skutkový stav je v plne kompetencii súdu a rovnako z dôvodu, že gramatický výklad nie je jediným interpretačným nástrojom pri aplikácii práva. Sám Ústavný súd SR všeobecným súdom sústavne pripomína potrebu zohľadnenia teleologického (pozn. súdu zohľadňujúceho účel právnej normy), príp. aj historického a systematického výkladu a v záujme spravodlivej a účinnej ochrany subjektívnych práv vystríha pred striktno formalistickým výkladom, ktorý nie je dôvodný ani v danom prípade. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení zo dňa 10. 12. 2019 poukazoval na to, že ani on ani jeho manželka neobdržali od žalovanej „protokol“, a preto sa k tomuto žalovanou nepredloženému dôkazu nemôžu vyjadriť, súd pre ozrejmenie uvádza, že protokol, na ktorý žalovaná vo svojich vyjadreniach poukazovala je protokolom o odovzdaní vozidla č. XXXXXXXXXXXX, ktorý bol predložený samotným žalobcom, a na ktorý tento v žalobe aj následnej replike sám poukazoval.

42. Ďalšími žalobcom nastolenými a účelovo prezentovanými otázkami (parkovanie na mieste vyhradenom podľa dopravnej značky pre mestskú políciu bez splnenia podmienok dopravnou značkou určených, zmätočnosť dopravného značenia pred budovou Mestskej polície na G. ulici z dôvodu, že nie je zrejmé, či dopravná značka vyhradené parkovisko pre vozidlá mestskej polície s počtom boxov 7 pred budovou bratislavskej mestskej polície má zabezpečovať parkovanie pre vozidlá bratislavskej mestskej polície alebo pre príslušníkov mestskej polície napr. Popradu, zneužitie právomoci verejného činiteľa s poukazom na zabezpečenie parkovania vozidiel rodinných príslušníkov mestských policajtov) sa súd z dôvodu ich nadbytočnosti pre posúdenie veci samej nezaoberal. Aj v zmysle ustálených právnych záverov Ústavného súdu SR všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva vo svojej rozhodovacej praxi pripomína, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsku z 21. 1. 1999) a nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Georiadis c. Grécko z 29. 5. 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. 2. 1998). Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (Kraska c. Švajčiarsko z 29. 4. 1993, II. ÚS 410/06), 21.

43. S poukazom na vyššie uvedené súd uznal za dôvodný nárok žalobcu na zaplatenie uplatnenej istiny v celom rozsahu a v časti uplatneného príslušenstva, a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. O nároku na náhradu trov konania (výrok III. rozsudku) súd rozhodol podľa zásady úspechu vyjadrenej v ust. § 255 ods. 1 CSP, keď v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Neúspech žalobcu len v nepatrnej časti uplatneného príslušenstva pohľadávky, ktoré nebolo kapitalizované, súd nevyhodnotil za dôvod pre aplikáciu ust. § 255 ods. 2 CSP pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

47. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I. (§ 355, § 362 ods. 1 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 358, § 359 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 363, § 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.